

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sandler AG

Tuženik: Hauptzollamt Regensburg

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Finanzgericht München — Tumačenje članka 236. stavka 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.), članka 889. stavka 1. druge alineje Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredbi za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 (SL L 253, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 214/2007 od 28. veljače 2007. (SL L 62, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 15., str. 236.), te članka 16. i članka 32. Protokola br. 1 iz Priloga V. Sporazuma o partnerstvu između država Afrike, Kariba i Pacifika i Europske zajednice i njezinih država članica, potpisanog u Cotonouu 23. lipnja 2000. (SL L 317, str. 3.) — Uvoz sintetičkih vlakana iz Nigerije u Europsku uniju — Mogućnost primjene *a posteriori* povlaštene carinske tarife, ako pritom nije bila na snazi na dan kada je zatražen povrat — Slučaj u kojem je roba bila uvezena na dan kad je navedena povlaštena tarifa još bila na snazi, ali je njezina primjena odbijena zbog pečata na potvrdi o prometu robe EUR.1 koji nije bio u suglasnosti s modelom kojeg je priopćila Komisija

Izreka

- Članak 889. stavak 1. drugu alineju Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredbi za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 214/2007 od 28. veljače 2007., treba tumačiti u smislu da se on ne protivi zahtjevu za povrat iznosa carine ukoliko je zatražen povlaštenu tarifni režim i odobren u vrijeme kad je roba stavljanja u slobodan promet, dok su tijela države uvoznice tek naknadno, tijekom provjere *a posteriori* do koje je došlo nakon isteka povlaštenog tarifnog režima i ponovnog uspostavljanja uobičajenih carina, pristupile povratu razlike između istog i carine koja se primjenjuje na robu koja potječe iz trećih država.
- Članak 16. stavak 1. točka (b) i članak 32. Protokola br. 1 iz Priloga V. Sporazuma o partnerstvu između država Afrike, Kariba i Pacifika i Europske zajednice i njezinih država članica, potpisanog u Cotonouu 23. lipnja 2000. i odobrenog u ime Zajednice Odlukom Vijeća 2003/159/EZ od 19. prosinca 2002., treba tumačiti u smislu da, ukoliko se tijekom nadzora *a posteriori* pokaže da je na potvrdu o prometu robe EUR.1 bio korišten pečat koji ne odgovara modelu kojeg su priopćila tijela države izvoznice, carinska tijela države uvoznice mogu odbiti tu potvrdu i vratiti je uvozniku kako bi mu se omogućilo ishodovanje potvrde

a posteriori na temelju članka 16. stavka 1. točke (b) Protokola, umjesto pokretanja postupka predviđenog člankom 32. Protokola.

- Članak 16. stavke 4. i 5. i članak 32. spomenutog Protokola br. 1 treba tumačiti u smislu da oni ne dopuštaju da tijela države uvoznice odbiju prihvatiti kao potvrdu o prometu robe EUR.1 koja je izdana *a posteriori* u smislu članka 16. stavka 1. Protokola, potvrdu o prometu robe EUR.1 koja, iako je u svim drugim elementima usklađena sa zahtjevima odredbi spomenutog protokola, u polju „Opaske” ne sadrži pojam naveden u stavku 4. te odredbe nego naznaku koju konačno treba tumačiti kao da znači da je potvrda o prometu robe EUR.1 bila izdana sukladno članku 16. stavku 1. Protokola. U slučaju sumnje u pogledu autentičnosti tog dokumenta ili svojstva porijekla dotičnih proizvoda, spomenuta tijela moraju pokrenuti postupak nadzora predviđen člankom 32. Protokola.

(¹) SL C 194, 30.6.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 24. listopada 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luksemburg) — Caisse nationale des prestations familiales protiv Salima Lachheba i Nadije Lachheb

(Predmet C-177/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna sigurnost — Uredba (EEZ) br. 1408/71 — Obiteljsko davanje — Dodatak za dijete — Nacionalni propis koji propisuje dodjelu davanja u obliku automatskog odbitka za dijete — Zabrana kumulativne dodjele obiteljskih davanja)

(2013/C 367/16)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Caisse nationale des prestations familiales

Tuženik: Salim Lachheb, Nadia Lachheb

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Tumačenje članka 1., točke (u), podtočke i., članka 3., članka 4. stavka 1. točke (h) i članka 76.

Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.) — Tumačenje članka 18. i 45. UFEU-a, članka 7. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1612/68 od 15. listopada 1968. o slobodi kretanja radnika unutar Zajednice (SL L 257, str. 2.) i članka 10. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (SL L 74, str. 1.) — Pojam „obiteljsko davanje” — Dopustivost nacionalnog propisa koji propisuje dodjelu davanja za svako uzdržavano dijete kao porezne olakšice radnicima koji svoju profesionalnu aktivnost obavljaju na području druge države članice — Jednakost postupanja — Obustava dodjele obiteljskog davanja u zemlji zaposlenja do visine iznosa davanja propisanog zakonodavstvom zemlje boravišta — Pravila o zabrani kumulativne dodjele

Izreka

Članak 1. točku (u) podtočku i. i članak 4. stavak 1. točku (h), Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, kako je izmijenjena i ažurirana Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2005. treba tumačiti tako da davanje kao što je dodatak za dijete, uvedeno Zakonom od 21. prosinca 2007. o dodatku za dijete, jest obiteljsko davanje u smislu te Uredbe.

(¹) SL C 200,7.7.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 24. listopada 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad — Bugarska) — Stoilov i Ko EOOD protiv Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Predmet C-180/12) (¹)

(Prethodni postupak — Prestanak pravnog temelja odluke u glavnom postupku — Irelevantnost postavljenih pitanja — Obustava postupka)

(2013/C 367/17)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stoilov i Ko EOOD

Tuženik: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Administrativen sad Sofia-grad — Tumačenje Uredbe Komisije (EZ) broj 1031/2008 od 19. rujna 2008. o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 302, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.) i Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (JO L 302, p. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.) kao i članka 41. stavka 2. točke (a) i članka 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije — Razvrstavanje robe u Carinsku tarifu — Razvrstavanje robe (materijali za proizvodnju zavjesa) pod tarifnu oznaku KN 5407 61 30 zbog svojih karakteristika „tkanine” ili pod oznaku 6303 92 10 zbog toga što je isključivo namijenjena kao „tkanina za posoblje” — Odluka o naplati tražbine države koja nameće državi obvezu plaćanja dodatne carine i PDV-a, a čija obveza proizlazi iz vještačenja obavljenog u carinskom laboratoriju — Načelo zaštite legitimnog očekivanja s obzirom na okolnosti iz podnesene carinske deklaracije

Izreka

Nema mjesta odgovaranju na postavljena pitanja od Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska).

(¹) SL C 194, 30.6.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. listopada 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Düsseldorf — Njemačka) — Yvon Welte protiv Finanzamt Velbert

(Predmet C-181/12) (¹)

(Sloboda kretanja kapitala — Članci 56. do 58. UEZ-a — Porezi na nasljedstvo — Ostavitelj i nasljednik s prebivalištem u trećoj zemlji — Ostavinska masa — Nekretnine u nekoj državi članici — Pravo na umanjenje porezne osnovice — Različito postupanje s rezidentima i nerezidentima)

(2013/C 367/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Yvon Welte

Tuženik: Finanzamt Velbert